

og han stiller uegennyttigt alle sine Fotografplader, som ere mange, til Nationalmuseets Raadighed, saaledes at de ikke gaa tabt. Han foretager mange Rejser rundt om i Landet for at opspore Portrætter og undersøge Kirker og Samlinger og faar kun et meget lille Vederlag derfor, om han overhovedet faar noget ud deraf. Han har enkelte Aar haft Underskud af sit Arbejde. Det er dog ikke Meningen, at Staten skal stille sig saaledes overfor de Folk, som foretage et Arbejde, som man har anerkendt fra kompetent Hold — ikke alene her i Landet — men ogsaa i Udlandet. Det gør mig derfor ondt, at Finansudvalget er imod det og ikke anfører andre Grunde end den principielle, at man ikke kan gaa med til at forhøje Bevillingen paa 400 Kr., fordi man i sin Tid har ment, at det, der da foresloges, var tilstrækkeligt, og jeg kan derfor i Virkeligheden ikke slaa mig til Ro med at faa denne Bevilling nægtet. Jeg vil ikke alene selv stemme mod dette Forslag, men ogsaa opfordre andre Medlemmer til at stemme mod det.

Byriel Jensen: Det er Ændringsforslag under Nr. 71, hvortil jeg gerne vilde gøre en lille Bemærkning, thi jeg beklager, at det ikke er lykkedes at faa det Ønske opfyldt, som næres ovre i Jylland, om at faa Tandlæge Warming i Silkeborg sat i Stand til at fortsætte den betydelige Virksomhed for Ganespaltepatienters Helbredelse, som han har været inde paa i en Del Aar. Der foreligger ret betydelige Resultater af denne Mand's Virksomhed. Det har vist sig, at han i høj Grad har været denne Opgave voksen. Der foreligger her som Bilag til et Andragende en Pjece om medfødt Ganespalte og dens Behandling — en Pjece, som vistnok er omdelt til samtlige Medlemmer —, hvori han overordentlig varmt anbefales for sin Virksomhed, og det af Mænd og Kvinder, hvis Navne ere godt kendte her i Rigsdagen som Folk, vi have Tillid til. Det er Borgmesteren i Silkeborg og forskellige Skolekommissionsmedlemmer derovre, Seminarieforstander Winther og Seminarieforstanderinde, Frøken Lang i Silkeborg samt Distriktslæge Lund derovre. De have givet denne Mand en overordentlig varm anbefaling, og endvidere anbefales han af en Mængde Læger ovre i Silkeborg. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af denne anbefaling. Der nævnes fem Patienter, alle unge Piger i Alderen fra 16—20 Aar,

og det hedder herom: „De lide alle af betydelige medfødte Ganespalter, ere til Dels tidligere kendte af os og kunde alle før Behandlingens Begyndelse saa godt som ikke udtrykke sig forstaaeligt. Den ældste Patient, der toges under Behandling for 6 Aar siden, taler nu fuldstændig tydeligt og klart og har endogsaa drevet det til ved et herværende Institut at tage Præliminæreksamen med 3 fremmede Sprog“. Jeg synes, det er en saa glimrende anbefaling for denne Mand. Jeg skal ikke driste mig til at udtale nogen Mening om, hvorvidt han er dygtig eller mindre dygtig end de Mænd her i København, som befatte sig med denne Sag. Det er en Ting, jeg ikke kan have nogen Mening om. Jeg holder mig til denne overordentlig glimrende anbefaling fra kendte Mænd, og jeg mener, at for saadanne Ganespaltepatienter ovre i Jylland er naturligvis Adgangen til Silkeborg ikke saa lidt lettere end her til København. Jeg vil haabe som den ærede Ordfører, at naar dette Spørgsmaal igen kommer frem under Behandlingen af Andragender, det da maa blive løst saaledes, at der kan komme noget godt ud af Bestræbelserne ovre i Jylland for at sætte denne Mand i Stand til at fortsætte sit Arbejde paa at komme ubemidlede Ganespaltepatienter til Hjælp, saa at hans Virksomhed kan komme saa mange til gode som muligt. Løsningen af dette Spørgsmaal vil have Betydning for mange ovre i Jylland, fordi de have nære paarørende, som lide af denne Sygdom, og har man ikke saadanne, kan man dog heldigvis ogsaa have Interesse for en Sag, der vedkommer ens Medmennesker, selv om det ikke er ens nærmeste Slægtninge.

Ingvard Jensen: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet under denne Forhandling i Dag, men det er den ærede Ordførers Udtalelser, som give mig Anledning til at gøre et Par Bemærkninger og stille et Par Spørgsmaal. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, henstillede han til Folketingets Medlemmer nøje at ransage i de os forelagte Skrifter, nøje at undersøge den Behandling, Udvalget havde givet Budgettet, og selv at tage Ansvar for, hvilken Stilling man vilde indtage til hver enkelt Post. Saaledes har jeg forstaaet den ærede Ordfører, og jeg mener i Virkeligheden, at den Henstilling bør have nogen Betydning. Det er det samme, som om den meget ærede Ordfører vilde sige: Finansudvalgets Medlemmer ville ikke blive fortrydelige over, at Tingets Medlemmer